

Byen ikke havde den Fortjeneste at være Landbrugets Handelsby og omsætte dets Produkter.

Hvis man nu vil se paa, hvad Sparekommissionen har foreslaaet, hænger det saaledes sammen, at Forslagene gaa ud paa en Besparelse af 3 Mill. Kr., og deraf tager Landbruget 1 Mill. Kr. for sin Part. Men der er ingen af Landbrugets Mænd, der har klynket og klaget endnu. Vi have derimod fra Byerhvervenes Side hørt, hvordan et æret Medlem derovre (Wulff) forleden gik den ene Post efter den anden igennem og paastod, at det var umuligt at taale det, og at de vedkommende ikke kunde finde sig i, at den og den Bevilling blev slettet. Men naar vi, som vor Ordfører udtalte, resignere og give Afkald paa 1 Mill. Kr., er det under Forudsætning af, at man ogsaa finder sig i Nedsættelserne paa de andre Omraader, ellers maa vi være frit stillede, og vi maa da forbeholde os vor Stilling. Vi maa ikke glemme den Omstændighed, at det danske Landbrug er ganske ubeskyttet. Ja, man har fra den Side, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) tilhører, haft forfærdeligt ondt af den Subvention, som har været given som Tilskud til Fragt ved Udførsel af Landbrugsprodukter. Nu bliver den slettet, saa nu har man ikke det længere at faa ondt af. Medens altsaa det danske Landbrug udfører sin Virksomhed uden Beskyttelse, staa Haandværk og Industri med en Beskyttelse, der vel ikke kan opføres nøjagtigt, men anslaaes til 20—30 Mill. Kr. om Aaret. Vilde de Herrer fra den Side være med til at slette denne Beskyttelse, er der ingenting i Vejen for, at vi ikke skulde kræve en eneste Øre til Landbruget, thi da vilde vi staa os godt ved det. Jeg ved vel, at man fra Socialdemokratiets Side ved Toldrevisionen erklærede sig enig i Nedsættelserne, det saa næsten ud til, at man helt vilde slette Toldbeskyttelserne. Jeg vil haabe, at det ærede Parti maa bibeholde den Opfattelse, indtil vi komme til en Revision af Toldloven, saa ville vi kunne mødes paa dette Omraade.

Uden at komme ind paa Skattelovene — det bliver der senere Anledning til — vil jeg omtale et enkelt Punkt. Efter Udtalelser her fra de Radikales Ordfører, fra Højres Ordfører og efter Artikler i Bladene synes der at være en Tendens til, naar vi skulle til at forhandle om dette Punkt, de direkte Skatter af Formue og Indkomst, at ville flytte mere over paa Formueskatten. Ja, det ærede Medlem

for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) nikker, saa det synes at være rigtigt nok, at der er saadanne Tendenser til Stede. Jeg vil anse en saadan betydelig Omflytning for uheldig og uretfærdig. Jeg tror, at vi, der repræsenterer Landbruget, skulle være noget agtpaaagivende i saa Henseende. Der er fremkømt Artikler om, at man vilde gøre det for bedre at ramme Formuerne ude paa Landet, det vil sige de Formuer navnlig, som sidde i Landejendomme. Men Forholdet er, at Priserne paa Landejendomme for Tiden ere unaturligt og urimeligt høje. Den sidste Tredie- eller Fjerdedel af en Landejendoms Handelsværdi bliver slet ikke forrentet af Folk af normal Dygtighed — og det er dem, man maa regne med, og ikke med Undtagelserne. Jeg tør dristig paastaa, at Priserne ere saa højt skruede op, at den sidste Tredie- eller Fjerdedel, som paa en Maade skulde udgøre Mandens Formue, faar han i Virkeligheden ingen Renter af. Derfor tror jeg, det vilde være uretfærdigt at flytte en større Del af den direkte Skat fra Indkomst over paa Formue. Thi Indkomst, som beskattes, er jo Penge, som Folk faktisk have mellem Hænder, hvorimod en Formue, som blot eksisterer paa Papiret, men som man ikke har Udbytte af, er et daarligt Skatteobjekt.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), der nu satte sig, mente, at min Tale i Gaar var udarbejdet for et Par Maaneder siden. Nej, det var den ikke. Det, der foregaar, og som det ærede Medlem sigtede til, nemlig Kampen mellem Tyrkiet og Italien om Tripolis, afkræfter slet ikke det, jeg havde sagt. Tværtimod, det viser, at det er den sædvanlige Udvikling, der foregaar. Det er italienske Kapitalister, der først have sat sig fast i Tripolis, og hvis Interesser saa senere skulle varetages af Italien. Italien har altsaa foretaget det Angreb, som det ærede Medlem betegnede paa en saadan Maade, at Formanden paatalte det, og jeg skal altsaa ikke betegne det med noget bestemt Udtryk. Nu har det vist sig, at Tyrkiet er saa fornuftigt, at det trækker alle sine Forsvarsredskaber saa langt bort fra Krigsskuepladsen som muligt for ikke at komme til at indlade sig i en Krig, og dersom Danmark var saa klogt, dersom vi